ئەبۇ تەلھە ئۇممۇ سۇلەيمگە: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىنىڭ بوشاپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ، قورسىقى ئېچىپ كەتكەنلىكىنى بىلدىم، يېگۈدەك بىر نەرسەڭ يوقمۇ؟ دەپ سورىسام، ئۇممۇ سۈلەيم: بار، دېدى

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىپ، ئەنەس ئېيتتى: ئەبۇ تەلھە ئۇممۇ سۇلەيمگە: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىنىڭ بوشاپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ، قورسىقى ئېچىپ كەتكەنلىكىنى بىلدىم، يېگۈدەك بىر نەرسەڭ يوقمۇ؟ دېدى. ئۇممۇ سۇلەيم: بار، دەپ، بىر نەچچە ئارپا نېنىنى ئېلىپ چىقىپ، ئاندىن ئۆزىنىڭ رومىلىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىر تەرىپىگە نانلارنى ئوراپ ئۇنى كىيىمىنىڭ ئاستىغا تىقىپ، يەنە بىر تەرىپىنى ماڭا تۇتقۇزۇپ، ئاندىن مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى، مەن ناننى ئېلىپ بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بىر مۇنچە كىشىلەر بىلەن بىللە مەسچىتتە ئولتۇرغان يېرىدىن تاپتىم، مەن ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ تۇردۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «سېنى ئەبۇ تەلھە ئەۋەتتىمۇ؟» دېدى، مەن جاۋابەن: ھەئە، دېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تاماق ئېچىنمۇ؟»دېدى، مەن: ھەئە، دېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۇرۇڭلار» دېدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ماڭدى، مەن ئۇلارنىڭ ئالدىدا كېلىپ ئەبۇ تەلھەگە خەۋەر بەردىم، ئۇ: ئى ئۇممۇ سۇلەيم! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنى بىللە ئېلىپ كېلىۋېتىپتۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسگە يەتكۈدەك تامىقىمىز بولمىسا، قانداق قىلىمىز؟ دېدى، ئايالى: ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلى بىلىدۇ، دېدى. ئەبۇ تەلھە چىقىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈپ بىللە ئۆيگە كىردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئۇممۇ سۇلەيم! بار نەرسىڭنى كەلتۈرۈڭ» دېدى، ئۇ ئاشۇ ئارپا نېنىنى ئېلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بۇيرۇدى، نان ئوشتۇلدى، ئۇممۇ سۇلەيم ناننىڭ ئۈستىگە ياغ ئالدىغان تۇلۇمنى سىقىپ، نانغا ئارىلاشتۇرۇپ يېگۈدەك ياغ چىقاردى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نانغا ئاللاھ خالىغان بىر نېمىلەرنى ئوقۇدى، ئاندىن: «ئون ئادەمگە رۇخسەت قىل» دېدى، ئون ئادەمگە رۇخسەت بېرىلدى، ئۇلار كىرىپ يەپ تويۇپ چىقىپ كەتتى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئون ئادەمگە رۇخسەت قىل» دېدى، ئون ئادەمگە رۇخسەت بېرىلدى، ئۇلار كىرىپ يەپ تويۇپ چىقىپ كەتتى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ئون ئادەمگە رۇخسەت قىل» دېدى، ئون ئادەمگە رۇخسەت بېرىلدى، ئۇلار كىرىپ يەپ تويۇپ چىقىپ كەتتى، شۇ تەرىقدە كەلگەن بارلىق ئادەم يەپ تويدى، كەلگەنلەر يەتمىش-سەكسەن ئادەم ئىدى. يەنە بىر رىۋايەتتە: كىشىلەر ئوندىن-ئوندىن كىرىپ چىقىپ شۇ تەرىقدە سەكسەن ئادەم تويغۇزۇلدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۆي ئىگىلىرىمۇ يېدى، ئەمما تاماقنى ئۇلارمۇ ئاشۇرۇپ قويدى دېيىلگەن. يەنە بىر رىۋايەتتە: ئۇلار قوشنىلىرىغىمۇ يەتكۈدەك ئاشۇرۇپ قويدى دېيىلگەن. يەنە بىر رىۋايەتتە: ئەنەس مۇنداق دېدى: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بىر كۈنى ئىزدەپ كېلىپ، ساھابىلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇرغان يېرىدىن تاپتىم، ئۇ قورسىقىنى تېڭىۋالغان ئىدى، مەن ساھابىلاردىن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نېمىشقا قورسىقىنى تېڭىۋالدى؟ دېسەم، ئۇلار: ئاچلىقتىن دېدى. مەن ئەبۇ تەلھەنىڭ قېشىغا باردىم، ئۇ مىلھاننىڭ قىزى ئۇممۇ سۇلەيمنىڭ ئېرى ئىدى، مەن ئۇنىڭغا: ئى ئاتا! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قورسىقىنى تېڭىۋالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ بەزى ساھابىلىرىدىن سورىسام، ئۇلار: ئاچلىقتىن دەيدۇ، دېدىم، ئۇ ئانامنىڭ قېشىغا كىرىپ: يېگۈدەك نەرسەڭ يوقمۇ؟ دېۋىدى، ئۇ: بار، بىر پارچە نان ۋە نەچچە تال خورما بار، ئەگەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يالغۇز كەلسە تويغۇزالايمىز، باشقىلارمۇ بىللە كەلسە ئۇلارغا ئازلىق قىلىدۇ، دېدى. ئەنەس ھەدىسنى يۇقىرىقىدەك ئاخىرغىچە بايان قىلدى

[سەھىھ(بەش شەرت تولۇق بولغادا ھەدىس سەھىھ بولىدۇ)] [ھەدىسنى بۇخارى ۋە مۇسلىم بىرىدەك قوبۇل قىلغان]

ھەدىسنىڭ مەنىسى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قاتتىق ئاچلىق يەتكەن بولۇپ، بۇنى ئەبۇ تەلھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىگەن ۋاقتىدىكى ئاۋازىنىڭ بوشلۇقىدىن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى بىلىۋالدى، ئايالى ئۇممۇ

سۇلەيمگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىپ: ئۆيدە يېگۈدەك نەرسە بارمۇ؟، دەپ سورىغان ئىدى، ئۇممۇ سۇلەيم: ھەئە، ئۆيىمىزدە پەيغەمبەرئەلەيھىسسالامنىڭ ئاچلىقىنى تويغۇزغۇدەك نەرسە بار، دېدى-دە، ئاريا نېنىنى چىقىرىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ ياغلىقىنىڭ بىر تەرىپىگە ئوراپ، ئەنەسنىڭ كىيىمىنىڭ ئاستىغا تىقىپ، ياغلىقىنىڭ يەنە بىر ئۇچى بىلەن ئەنەسنىڭ قوينىدىكى ناننى توسۇش ئۈچۈن ئۇنىڭغا تونەك قىلىپ قويدى، ئەنەس مەسچىتكە كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ساھابىلارنىڭ ئارىسىدا تاپتى، ئەنەس ئۇلارنىڭ يېنىدا تۇرغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سېنى ئەبۇ تەلھە ئەۋەتتىمۇ؟» دېدى، ئۇ: ھەئە، دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىرنى تاماققا چاقىرىش ئۈچۈنمۇ؟» دېدى، ئەنەس: ھەئە، دېدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا ساھابىلار كۆپ بولغانلىقى، ئۇنىڭ ئادەتتە ساھابىلارنى ئايرىپ قويۇپ، بىرنەرسە يېمەيدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن ئېلىپ بارغان يېمەكلىكنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بېرەلمەي، پەقەت "تاماققا چاقىردى" دېدى، ئەنەس شۇ ئارقىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يالغۇز ئەبۇ تەلھەنىڭ ئۆيگە كەلسە يېمەكلىكنى يەپ قايتىدۇ دەپ، شۇنداق دېگەن ئىدى، شۇ ۋاقىتتا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارغا: «تۇرۇڭلار» دېدى، ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىپ ماڭدى، ئەنەس ئېيتتى: مەن ئۇلارنىڭ ئالدىدا ماڭدىم، يەنە بىر رىۋايەتتە: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە كەلگەن كىشىلەرنىڭ كۆپلىكىدىن بىئارام بولدۇم، ھەتتا ئەبۇ تەلھەنىڭ قېشىغا كېلىپ بولغان ئەھۋالنى ئېيتتىم، دېدى، ئەبۇ تەلھە: ئى ئۇممۇ سۇلەيم! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارنى ئەگەشتۇرۇپ كەپتۇ، ئۆيدە ئۇلارنىڭ ھەممىسگە يەتكۈدەك يېمەكلىك يوققۇ؟ دېدى، ئۇممۇ سۇلەيم: ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلى بىلگۈچىدۇر، دېدى. ئۇممۇ سۇلەيم رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئىشنى ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا قايتۇردى، گويىاكى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاماقنى كۆپەيتىشتىن ئىبارەت مۆجىزىسىنى كۆرىستىش ئۈچۈن قەستەن شۇنداق قىلغانلىقىنى بىلگەندەك بولدى، مانا بۇ ئۇنىڭ زىرەك، ئەقلىنىڭ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر، ئەبۇ تەلھە ئۆيدىن چىقىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتۈۋالدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى باشلاپ ئۆيگە كىردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيگە كىرىپ: «تاماقنى ئېلىپ كېلىڭلار» دېدى، يەنە بىر رىۋايەتتە: ئەبۇ تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتۈۋېلىپ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئۆيدە ئۇممۇ سۇلەيم تەييار قىلغان نانلا بار ئىدى- دېدى، يەنە بىر رىۋايەتتە: پەقەت بىر نان بار ئىدى-دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ ئۇنىڭغا بەرىكەت بېرىدۇ» دېدى، يەنە بىر رىۋايەتتە: ئەبۇ تەلھە: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! مەن سىلىنى يالغۇز چاقىرىپ كېلىشكە ئەنەسنى ئەۋەتكەن ئىدىم، بىزنىڭ يېنىمىزدا مەن كۆرگەن بۇ كىشىلەرگە يەتكۈدەك تاماق يوق-دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆيگە كىرگىن، ھەقىقەتەن ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ ئۆيۈڭلادا بار بولغان تاماققا بەرىكەت بېرىدۇ» دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ تەلھەنىڭ ئۆيگە كىرگەن ۋاقىتدا: «ئى ئۇممۇ سۇلەيم! بار تاماقنى ئېلىپ كېلىڭ» دېدى، ئۇممۇ سۇلەيم ھېلىقى ناننى ئېلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ناننى ئوشتۇشقا بۇيرىدى، ئۇممۇ سۇلەيم ئوشۇتۇلغان نانىنىڭ ئۈستىگە ماي تۆلۈمىدىكى ماينى سىقىپ سۈركىدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ مايلىق توقاچ بولدى، ئاندىن كىيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ نانغا ئاللاھ خالىغان بىر نەرسىلەرنى ئوقۇدى، يەنى ئاللاھ تائالا بۇ ئاز يېمەكلىككە بەرىكەت بېرىشنى تىلەپ دۇئا قىلدى، يەنە بىر رىۋايەتتە: مەن ئورالغان ناننى ئېلىپ كەلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئېچىپ: «ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن، ئى ئاللاھ! بۇنىڭ بەرىكىتىنى كاتتا قىلسىلا» دېدى، ئاندىن: «ئون كىشىگە رۇخسەت قىلغىن» دېدى، ئۇلارغا رۇخسەت بېرىلدى، ئۇلار ئۆيگە كىرىپ تاماقنى يەپ، ھەتتا تويۇپ چىقىپ كەتتى، ئاندىن: «ئون كىشىگە رۇخسەت قىلغىن» دېدى، ئۇلارغا رۇخسەت بېرىلدى، ھەتتا جامائەتنىڭ ھەممىسى يېمەكنى يەپ تويدى، ئۇلار يەتمىش ياكى سەكسەن ئادەم ئىدى. بىرلىككە كەلگەن ھەدىس. يەنە بىر رىۋايەتتە: ئۆيگە ئون كىشى كىردى، ئون كىشى چىقتى، ھەتتا ھەممە كىشى ئۆيگە كىرىپ تاماقنى يەپ تويۇپ چىقىپ كەتتى، ئاندىن تاماققا قارىسا ئۇ تاماق دەسلەپتە ساھابىلارغا ئالغان ۋاقتىدىكىگە ئوخشاش تۇرۇپتۇ. يەنە بىر رىۋايەتتە: ئۇلار ئوندىن-ئوندىن كىرىپ يېدى، ھەتتا سەكسەن ئادەم شۇنداق قىلدى، ئاندىن پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام يېدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئائىلىدىكىلەر يېدى، يەنە تاماق ئېشىپمۇ قالدى، يەنە بىر رىۋايەتتە: ئەتراپتىكى خوشنىلارغىمۇ يەتكۈدەك تاماق ئېشىپ قالدى

http://sunnah.global/hadeeth/ug/show/6613